A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2004. június 24. *

A C-49/02. sz. ügyben,

a Bírósághoz a Bundespatentgericht (Németország) által az EK 234. cikk alapján benyújtott, az e bíróság előtt

a **Heidelberger Bauchemie GmbH**

által kezdeményezett eljárásban, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. kötet, 1. fejezet, 92. o.) 2. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (előadó), R. Schintgen és N. Colneric bírák,

főtanácsnok: P. Léger,
hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett írásbeli észrevételeket:

— a Heidelberger Bauchemie GmbH képviseletében V. Schmitz Rechtsanwalt,

— a holland kormány képviseletében H. G. Sevenster, meghatalmazotti minőségben,

— az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében P. Ormond, meghatalmazotti minőségben, segítője: D. Alexander barrister,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében N. B. Rasmussen és T. Jürgensen, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a tárgyalásra készített jelentésre,

a Heidelberger Bauchemie GmbH és a Bizottság szóbeli észrevételeinek a 2003. november 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

a főtanácsnok indítványának a 2004. január 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A 2002. január 22-én kelt végzéssel, amely 2002. február 20-án érkezett a Bírósághoz, a Bundespatentgericht az EK 234. cikk alapján előzetes döntéshozatal céljából két, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. kötet, 1. fejezet, 92. o., a továbbiakban: irányelv) 2. cikkének az értelmezésére vonatkozó kérdést terjesztett a Bíróság elé.

2 E kérdések a Heidelberger Bauchemie GmbH (a továbbiakban: Heidelberger Bauchemie) által a Deutsches Patentamtnak (Német Szabadalmi Hivatal, a továbbiakban: szabadalmi hivatal) a kék és a sárga szín egyes építőipari termékek vonatkozásában védjegyként való lajstromozását elutasító határozata ellen kezdeményezett jogorvoslati eljárásban merültek fel.

Jogi háttér

A TRIPS-egyezmény

3 A Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó, 1994. április 15-i egyezmény mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodást (a továbbiakban: TRIPS-egyezmény) az Európai Közösség nevében — a hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében — a Tanács 1994. december 22-i 94/800/EK

határozata (HL L 336., 1. o.; magyan nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) hagyta jóvá. A TRIPS-egyezmény 1995. január 1-jén lépett hatályba. Mindemellett 65. cikkének (1) bekezdése szerint egyetlen tag sem volt köteles annak rendelkezéseit alkalmazni az egyéves általános határidő letelte előtt, azaz 1996. január 1-jét megelőzően.

4 A TRIPS-egyezmény 15. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A védjegy lehet bármely jel vagy jelek bármely kombinációja, amely alkalmas valamely vállalkozás áruinak vagy szolgáltatásainak más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól való megkülönböztetésére. Az ilyen jel, különösen szó, beleértve a személyneveket, betű, szám, ábrás elem vagy színösszetétel, valamint ezek bármely kombinációja védjegyként lajstromozható. Amennyiben a jel eleve nem alkalmas a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetésére, a tagok a lajstromozhatóságot a használat során szerzett megkülönböztethetőséghez köthetik. A lajstromozás előfeltételeként a tagok megkövetelhetik a jel vizuális érzékelhetőségét."

A közösségi szabályozás

5 Az irányelv 2. cikke, amelynek címe „A védjegyoltalomban részesíthető megjelölés", az alábbiak szerint rendelkezik:

„Védjegyoltalomban részesülhet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, így különösen szó — beleértve a személyneveket —, ábra, kép, alakzat, betű, szám, továbbá az áru vagy a csomagolás formája, ha e megjelölés alkalmas arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól."

6 Az irányelv 3. cikke, amely a „Kizáró, illetve törlési okok" címet viseli, az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha a megjelölés

a) nem képezheti védjegy részét;

b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;

c) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak;

d) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve a tisztességes üzleti gyakorlatban állandóan és szokásosan alkalmaznak;

[...]

(3) Az (1) bekezdés b), c) és d) albekezdése alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, illetve a védjegy nem törölhető, ha a megjelölés használata révén

a bejelentés bejelentési napját megelőzően megszerezte a megkülönböztető képességet. Ezen túlmenően bármelyik tagállam előírhatja, hogy ezt a szabályt akkor is alkalmazni kell, ha a megjelölés a megkülönböztető képességet a bejelentés bejelentési napját vagy a lajstromozás napját követően szerezte meg.

[...]"

A német szabályozás

7 Az 1995. január 1-jén hatályba lépett Gesetz zur Reform des Markenrechts und zur Umsetzung der Ersten Richtlinien (a védjegyjog reformjáról és az első irányelv átültetéséről szóló törvény) 1. cikke által tartalmazott, 1994. október 25-i Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (a védjegyek és egyéb megkülönböztető megjelölések védelméről szóló törvény; BGBl. 1994. I, 3082. o., a továbbiakban: Markengesetz) rendelkezik az irányelvnek a német nemzeti jogba való átültetéséről.

8 A Markengesetz 3. §-ának (1) bekezdése rögzíti:

„Védjegyoltalomban részesülhet minden megjelölés, így különösen szó — beleértve a személyneveket —, ábra, betű, szám, hang, térbeli alakzat — beleértve az áru vagy a csomagolás formáját — ugyanúgy, mint minden egyéb csomagolás — beleértve a színeket és a színösszetételeket —, amely alkalmas arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztessen."

9 A Markengesetz 8. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A lajstromozásból ki vannak zárva azok a 3. cikk alapján védjegyoltalomban részesíthető megjelölések, amelyek grafikailag nem ábrázolhatóak.

(2) A lajstromozásból ki vannak zárva azon védjegyek, amelyek

1. egyáltalán nem rendelkeznek az egyes áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában megkülönböztető képességgel

[...]

(3) A (2) bekezdés 1., 2. és 3. pontjai nem alkalmazhatóak, amennyiben a lajstromozást megelőzően az érintett fogyasztók körében a védjegy használata révén elfogadottá vált a védjegy-bejelentési kérelemben szereplő áruk vagy szolgáltatások tekintetében."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 1995. március 22-én a Heidelberger Bauchemie a kék és a sárga szín védjegyként való lajstromozására irányuló kérelmet nyújtott be a szabadalmi hivatalhoz. A védjegy-bejelentési kérelemben a „védjegy megjelenítése" címszó alatt csatolt egy

különálló négyszögletes lapot, amelynek felső része kék, az alsó része sárga színű volt. A kérelemhez a védjegy alábbi leírását csatolták:

„A lajstromozni kívánt védjegy a bejelentő vállalkozás színeiből áll, amelyeket az minden elképzelhető formában használ, különösen a csomagolásokon és a címkéken.

A színekre való pontos hivatkozás:

RAL 5015/HKS 47 — kék

RAL 1016/HKS 3 — sárga."

11 A védjegy lajstromozását az építőipari termékek egy köre, így különösen a ragasztóanyagok, az oldószerek, a lakkok, a festékek, a kenőanyagok és a szigetelőanyagok tekintetében igényelték.

12 A szabadalmi hivatal 1996. szeptember 18-i határozatával elutasította a megjelölés lajstromozását azzal az indokkal, hogy egyrészről a bejelentett megjelölés védjegyoltalomban nem részesíthető és grafikailag nem ábrázolható, másrészről nem alkalmas a megkülönböztetésre. A Bundesgerichtshof (Németország) azonban 1998. december 10-i „fekete/sárga színekből álló védjegy" vonatkozásában hozott döntését követően a szabadalmi hivatal felülvizsgálta álláspontját. A 2000. május 2-i határozatával elfogadta, hogy a színek elvileg védjegyoltalomban részesülhetnek,

azonban a lajstromozást a megkülönböztetőképesség teljes hiánya okán elutasította. A Heidelberger Bauchemie ezzel a határozattal szemben keresetet nyújtott be a Bundespatentgerichthez.

13 A Bundespatentgericht álláspontja szerint nem bizonyos, hogy a kontúr nélküli, absztrakt, színekből álló megjelölések grafikailag ábrázolhatónak tekinthetők az irányelv 2. cikke értelmében. Ez a rendelkezés konkrét, világosan meghatározott, vizuálisan közvetlenül érzékelhető és grafikailag ábrázolható megjelölésekről szól. A megjelölésnek az irányelv 2. cikke szerinti grafikailag ábrázolható volta tükrözi azon pontossági elvet, amely előfeltétele egy védjegy lajstromozásának. Kétséges, hogy egy absztrakt színből álló megjelölés meg tud-e felelni ennek az elvnek. Az irányelv 2. cikkének értelmezése szükséges annak megállapításához, hogy az absztrakt színek vagy színösszetételek megfelelnek-e a védjegyoltalomban részesíthető megjelölés fogalmának. Szükséges annak feltárása is, hogy meddig egyeztethető össze az „absztrakt színekből álló" védjegyek oltalma a piaci szereplők számára szükséges jogbiztonsággal, vagy akadályozza-e ez az áruk és szolgáltatások szabad mozgását, amennyiben a védjegyjogosult részére jelentős, a versenytársakkal szemben azonban méltánytalan kizárólagos jogokat biztosít.

14 E körülmények között a Bundespatentgericht az eljárás felfüggesztéséről döntött, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„Megfelelnek-e a védjegyoltalom azon feltételeinek, amelyeket az [irányelv] 2. cikke rögzít, a bejelentésben absztrakt módon és kontúr nélkül meghatározott színek, amelyek árnyalatait színmintára való hivatkozással és általánosan elismert színskála szerint határozzák meg?

Az irányelv 2. cikke értelmében az ilyen, ún. »(absztrakt) színmegjelölések« minősülhetnek-e olyan

a) megjelölésnek, amely

b) a származást jellemző megkülönböztetőképességgel bír, és amely

c) grafikailag ábrázolható?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

15 A nemzeti bíróság együttesen vizsgálandó kérdéseiben érdemben azt kérdezi, hogy az absztrakt módon és kontúr nélkül meghatározott színek vagy színösszetételek részesülhetnek-e védjegyoltalomban az irányelv 2. cikkének értelmében, és — igenlő válasz esetén — milyen feltételekkel?

16 E tekintetben a Bíróság a C-104/01 sz. Libertel-ügyben 2003. május 6-án hozott ítéletének (EBHT 2003., I-3793. o.) 24—26. pontjában megjegyezte, hogy az Európai Unió Tanácsa és a Bizottság — a Tanácsnak az irányelv elfogadásakor felvett jegyzőkönyvében rögzített — közös nyilatkozatot tettek, amely szerint „[...] a 2. cikk nem zárja ki annak lehetőségét [...], hogy egy színösszetétel vagy szín önmagában [...] védjegyként lajstromozásra kerüljön, feltéve, hogy az ilyen megjelölés alkalmas arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól" (HL OHIM 5/96., 607. o.).

17 Az ilyen jellegű nyilatkozat nem alkalmazható a másodlagos jog valamely rendelkezésének értelmezése során, amikor — úgy, mint a jelen esetben — annak tartalma nem kerül kifejezésre a kérdéses rendelkezés szövegében, és ennek megfelelően nem bír jogi relevanciával (a C-292/89 sz., Antonissen-ügyben 1991. február 26-án hozott ítélet [EBHT 1991., I-745. o.] 18. pontja és a C-329/95. sz., VAG Sverige ügyben 1997. május 29-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-2675. o.] 23. pontja). A Tanács és a Bizottság ráadásul maguk is kifejezetten elismerték ezt a korlátozást nyilatkozatuk preambulumában, amely szerint „a Tanács és a Bizottság nyilatkozatai — amelyek szövege alább olvasható — nem képezik részét a jogszabályszövegnek, és nem gátolják meg, hogy az Európai Közösségek Bírósága az utóbbit értelmezze".

18 Ennek megfelelően a Bíróság feladata annak megállapítása, hogy az irányelv 2. cikke hogyan értelmezendő abban a tekintetben, hogy a térbeli korlátozás nélkül megjelölt színek vagy színösszetételek védjegyoltalomban részesülhetnek-e, és — igenlő válasz esetén — milyen feltételekkel.

19 A TRIPS-egyezmény 15. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a „színösszetétel [...] védjegyként lajstromozható". Ugyanakkor ez a megállapodás nem határozza meg a „színösszetétel" fogalmát.

20 Mivel a Közösség részese a TRIPS-egyezménynek, köteles a védjegyekkel kapcsolatos jogszabályait lehetőség szerint e megállapodás szövegének és céljának megfelelően értelmezni (e tekintetben lásd a C-53/96 sz. Hermès-ügyben 1998. június 16-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-3603. o.] 28. pontját).

21 Tehát meg kell vizsgálni, hogy értelmezhető-e az irányelv 2. cikke oly módon, hogy a „színösszetétel" védjegyoltalomban részesülhet.

22 Annak érdekében, hogy az irányelv 2. cikke értelmében a színek vagy színösszetételek védjegyoltalomban részesülhessenek, három feltételnek kell megfelelniük. Először megjelölésnek kell minősülniük. Másodszor e megjelölésnek grafikailag ábrázolhatónak kell lennie. Harmadszor a megjelölésnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy egy vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Libertel-ügyben hozott ítélet 23. pontját).

23 Amint azt a Bíróság már megállapította, a színek rendszerint a dolgok egyszerű tulajdonságai (a fent hivatkozott Libertel-ügyben hozott ítélet 27. pontja). A színeket és a színösszetételeket a kereskedelem területén is általában vonzó vagy díszítő jellegük miatt alkalmazzák, minden egyéb jelentéstartalom nélkül. Ennek ellenére nem zárható ki, hogy a színek vagy színösszetételek egy áru vagy szolgáltatás megjelöléseként szolgáljanak.

24 Az irányelv 2. cikkének alkalmazásakor meg kell állapítani, hogy abban az összefüggésben, amelyben felhasználásra kerülnek, a lajstromozni kívánt színek vagy színösszetételek valójában megjelölésnek minősülnek-e. E követelmény célja különösen annak megakadályozása, hogy a védjegyjogosultsággal jogosulatlan versenyelőny elérése érdekében visszaéljenek.

25 Ráadásul a Bíróság ítélkezési gyakorlatából (a C-273/00 sz. Sieckmann-ügyben 2002. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-11737. o.] 46—55. pontja és a fent hivatkozott Libertel-ügyben hozott ítélet 28. és 29. pontja) következik, hogy az irányelv 2. cikke szerinti grafikai ábrázolásnak biztosítania kell a megjelölés vizuális megjelenítését — alakok, vonalak, karakterek útján — olyan módon, hogy a megjelölés pontosan meghatározható legyen.

26 Ezt az értelmezést a védjegylajstromozás rendszerének megfelelő működése követeli meg.

27 A grafikai ábrázolhatóság követelménye különösen magának a védjegynek a meghatározására szolgál annak érdekében, hogy megállapítható legyen a védjegyjogosult számára a lajstromba vett védjegy által biztosított oltalom pontos tárgya.

28 A gyakorlatban a védjegy nyilvános lajstromba való felvételének célja, hogy azt a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a nyilvánosság, különösen a gazdasági szereplők számára hozzáférhetővé tegyék.

29 Egyrészről a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak világosan és pontosan ismerniük kell a védjegyet képező megjelölés természetét, hogy teljesíthessék a bejelentések előzetes vizsgálatára, valamint a megfelelő és pontos védjegylajstrom közzétételére és vezetésére irányuló kötelezettségeiket.

30 Másrészről a gazdasági szereplőknek világosan és pontosan meg kell tudniuk bizonyosodni az aktuális vagy potenciális versenytársaik lajstnomozott védjegyeiről vagy az általuk tett bejelentésekről, hogy így a harmadik személyek jogairól érdemi információhoz juthassanak.

31 Ilyen körülmények között annak érdekében, hogy a lajstromozott védjegy betöltse szerepét, a megjelölésnek pontosan és állandó jelleggel észlelhetőnek kell lennie, ami biztosítja ezen alapvető rendeltetés teljesítését. Tekintettel a lajstromozott védjegy oltalmi idejére és arra a tényre, hogy az meghosszabbítható, az ábrázolásnak — amint azt az irányelv is előírja — tartósnak is kell lennie.

32 Ennek megfelelően az irányelv 2. cikke szerinti grafikai ábrázolhatóságnak pontosnak és tartósnak kell lennie.

33 E célból a két vagy több, absztrakt módon és kontúr nélkül meghatározott szín grafikai ábrázolásának szisztematikus elrendezésben, előre meghatározott módon és állandó jelleggel kell egymáshoz rendelnie a kérdéses színeket.

34 Két vagy több szín egyszerű forma és kontúr nélküli egymás mellé helyezése, illetve a két vagy több színre „minden elképzelhető formában" való hivatkozás — amint az alapügy tényállásában is felmerült — nem hordozza magában az irányelv 2. cikke által megkövetelt pontosság és állandóság jellemzőit, ahogyan azt a Bíróság jelen ítélet 25–32. pontjában értelmezte.

35 A gyakorlatban az ilyen ábrázolások számos eltérő összetétel használatára jogosítanának, ami nem tenné lehetővé a fogyasztó számára, hogy egy adott összetételt felismerhessen vagy megjegyezhessen, amelyet bizonyossággal felidézhetne az új fogyasztási tapasztalat során, továbbá a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a gazdasági szereplők számára sem tenné lehetővé, hogy megismerjék a védjegyjogosult oltalmazott jogainak terjedelmét.

36 Ami az egyes érintett színek ábrázolását illeti, a fent hivatkozott Libertel-ügyben hozott ítélet 33., 34., 37., 38. és 68. pontjából következik, hogy a kérdéses szín mintája egy nemzetközileg elismert azonosító kód szerinti meghatározás kíséretében grafikailag ábrázolhatónak minősülhet az irányelv 2. cikke értelmében.

37 Ami azt a kérdést illeti, hogy e rendelkezés alapján a színek vagy színösszetételek alkalmasak-e egy vállalkozás áruinak és szolgáltatásainak megkülönböztetésére más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól, vizsgálni kell, hogy e színek vagy színösszetételek alkalmasak-e arra, hogy meghatározott információt közvetítsenek, így különösen, ami egy áru vagy szolgáltatás származását illeti.

38 A fent hivatkozott Libertel-ügyben hozott ítélet 40., 41. és 65—67. pontjából következik, hogy ha a színek alkalmasak arra, hogy bizonyos gondolattársításokat hordozzanak, és érzéseket idézzenek elő, természetüknél fogva határozott információ közlésére csak kis mértékben képesek. Annál kevésbé alkalmasak erre, mivel a meghatározott üzenetek közvetítése helyett általában és túlnyomórészt vonzó jellegük miatt használják őket az áruk és szolgáltatások reklámozása és forgalmazása során.

39 Kivételes körülményeket kivéve a színeknek nincsen eleve megkülönböztető-képességük, de ezt idővel megszerezhetik a megjelölt árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban való használatuk során.

40 E korlátok között meg kell jegyezni, hogy az irányelv 2. cikke értelmében az absztrakt módon és kontúr nélkül megjelölt színek és színösszetételek alkalmasak lehetnek egy vállalkozás áruinak vagy szolgáltatásainak megkülönböztetésére más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól (lásd a 8. pontot).

41 Megjegyzendő, hogy akkor is, ha a védjegyként bejelentett színösszetétel megfelel a védjegyoltalom azon feltételeinek, amelyeket az irányelv 2. cikke rögzít, a védjegylajstromozás hatáskörével rendelkező hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy a bejelentett összetétel megfelel-e — különösen az irányelv 3. cikkében támasztott — egyéb feltételeknek ahhoz, hogy a bejelentő vállalkozás árui és szolgáltatásai tekintetében a védjegy lajstromozására sor kerüljön. E vizsgálatnak ki kell terjednie a kérdéses ügy minden érdemi körülményére, ideértve adott esetben a védjegyként bejelentett megjelölés korábbi használatát is (a fent hivatkozott Libertel-ügyben hozott ítélet 76. pontja és a C-363/99 sz., Koninklijke KPN Nederland ügyben 2004. február 12-én hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 37. pontja). E vizsgálatnak szintén figyelembe kell vennie a közérdeket, és biztosítania kell, hogy ne szűküljön le indokolatlanul a védjegy-bejelentési kérelemben megjelöltekkel megegyező típusú árukat és szolgáltatásokat kínáló egyéb gazdasági szereplők rendelkezésére álló színek köre (a fent hivatkozott Libertel-ügyben hozott ítélet 52–56. pontja).

42 A fentiek alapján az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre adandó válasz az, hogy a védjegybejelentésben absztrakt módon és kontúr nélkül megjelölt színek, illetve színösszetételek, amelyek árnyalatait színmintára és egy nemzetközileg elfogadott színskálára való hivatkozással határozzák meg, védjegyoltalomban részesülhetnek az irányelv 2. cikke értelmében, feltéve, hogy:

— megállapítható, hogy abban a kontextusban, amelyben használják őket, ezek a színek vagy színösszetételek ténylegesen egy megjelölést képeznek, és

— a védjegybejelentés az érintett színeket előre meghatározott módon és állandó jelleggel egymáshoz rendelő szisztematikus elrendezést tartalmaz.

Abban az esetben, ha a védjegyként bejelentett színösszetétel megfelel a védjegyoltalom azon feltételeinek, amelyeket az irányelv 2. cikke rögzít, a védjegylajstromozás hatáskörével rendelkező hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy a bejelentett összetétel megfelel-e — különösen az irányelv 3. cikkében támasztott — egyéb feltételeknek ahhoz, hogy a bejelentő vállalkozás árui és szolgáltatásai tekintetében a védjegy lajstromozására sor kerüljön. E vizsgálatnak ki kell terjednie a kérdéses ügy minden érdemi körülményére, ideértve adott esetben a védjegyként bejelentett megjelölés korábbi használatát is. E vizsgálatnak figyelembe kell vennie a közérdeket, és biztosítania kell, hogy ne szűküljön le indokolatlanul a védjegybejelentési kérelemben megjelöltekkel megegyező típusú árukat és szolgáltatásokat kínáló egyéb gazdasági szereplők rendelkezésére álló színek köre.

A költségekről

43 A Bíróságnál észrevételt előterjesztő holland kormány, az Egyesült Királyság Kormánya, valamint a Bizottság részéről felmerült költségek nem téríthetők meg. Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről.

A fenti indokok alapján

A BÍRÓSÁG (második tanács),

a Bundespatentgericht 2002. január 22-i végzésével hozzá intézett kérdéseire válaszolva a következőképpen határozott:

A védjegybejelentésben absztrakt módon és kontúr nélkül megjelölt színek, amelyek árnyalatait színmintára és egy nemzetközileg elfogadott színskálára való hivatkozással határozzák meg, védjegyoltalomban részesülhetnek a

védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló első, 1988. december 21-i 89/104/EGK tanácsi irányelv 2. cikke értelmében, feltéve, hogy:

— **megállapítható, hogy abban a kontextusban, amelyben használják őket, ezek a színek vagy színösszetételek ténylegesen megjelölést képeznek, és**

— **a védjegybejelentés az érintett színeket előre meghatározott módon és állandó jelleggel egymáshoz rendelő szisztematikus elrendezést tartalmaz.**

Még ha a védjegyként bejelentett színösszetétel meg is felel a védjegyoltalom azon feltételeinek, amelyeket az irányelv 2. cikke rögzít, a védjegylajstromozás hatáskörével rendelkező hatóságnak akkor is meg kell vizsgálnia, hogy a bejelentett összetétel megfelel-e — különösen az irányelv 3. cikkében támasztott — egyéb feltételeknek ahhoz, hogy a bejelentő vállalkozás árui és szolgáltatásai tekintetében a védjegy lajstromozására sor kerüljön. E vizsgálatnak ki kell terjednie a kérdéses ügy minden érdemi körülményére, ideértve adott esetben a védjegyként bejelentett megjelölés korábbi használatát is. E vizsgálatnak figyelembe kell vennie a közérdeket, és biztosítania kell, hogy ne szűküljön le indokolatlanul a védjegy-bejelentési kérelemben megjelöltekkel megegyező típusú árukat és szolgáltatásokat kínáló egyéb gazdasági szereplők rendelkezésére álló színek köre.

Timmermans Puissochet Cunha Rodrigues

Schintgen Colneric

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. június 24-i nyilvános ülésen.

R. Grass

hivatalvezető

C. W. A. Timmermans

a második tanács elnöke